

- Dlaczego nasi rodzice są tacy wspaniali?
- Dlaczego przy nich czujemy się bezpiecznie?
- Za co możemy im podziękować?
- Jakie czyny sprawią naszym rodzicom największą radość i przyjemność?

II. AKTYWIZACJA

1. Opowiadanie

Posłuchajmy rozmowy Kasi z babcią. Kasia także zastanawiała się nad tym, jacy wspaniali są rodzice.

K. opowiada, posługując się pacynką Kasi:

Rodzice

– Wiesz babciu, zastanawia mnie, dlaczego nasi rodzice są przy nas tacy duzi. Dlaczego mój tata jest taki wysoki i potężny. Zawsze, gdy gramy w warcaby, musi uklęknąć. Gdy zaś tuli mnie do snu, musi się zwijać w kłębek.

– Kasiu, tata musi być duży, byśmy przy nim czuli się bezpiecznie. Zresztą powiedz mi, gdyby nie był taki duży, to na kogo patrzylibyśmy, zadzierając w górę głowę?

– Dobrze babciu, zgadzam się z Tobą, ale nie rozumiem, czemu ma takie duże i silne ręce? Mama ma mniejsze, a potrafi nimi zrobić o wiele więcej rzeczy.

– To prawda, olbrzymim rękoma taty trudniej zawiązać ci kokardę, zapiąć lub odpiąć guzik, zapleść warkocz albo wyjąć drzazgę z palca, ale za to są wystarczająco duże, by wszystko naprawić, podnieść cię do góry i pomieścić to, co może znaleźć w twojej kieszeni, a jednocześnie wystarczająco małe, by pogłaskać cię po głowie.

– Masz rację babciu, coraz lepiej rozumiem, czemu nasi rodzice są tak inni niż my.

– A zauważyłaś, że mamusie, mimo że mają jedną parę oczu, to zachowują się tak, jakby miały trzy pary? Jedna para, którą widzą wszystko przez zamknięte drzwi, zamiast pytać: „Dzieci, co tam wyprawiacie?”. Drugą parę ma z tyłu głowy i widzi to, czego nie powinna oglądać, ale o czym koniecznie musi wiedzieć. I jeszcze jedną parę, gdy po kryjomu przesyła nam spojrzenie, kiedy wpadniemy w kłopoty: „Rozumiem to i kocham cię”.

– Babciu, dobry Bóg dał nam wspaniałych rodziców. Tata ma silny i budzący zaufanie głos. Jego oczy, które wszystko widzą, pozostają spokojne i wyrozumiałe. Mama zaś umie pocałować w taki sposób, że jej pocałunek leczy wszystko – od bolącej nogi aż po złamane serce...

– Tak Kasiu, masz wspaniałych rodziców. Powinnaś im bardziej okazywać miłość. Jak myślisz, co możesz zrobić, żeby poczuł, że ich kochasz i że są dla Ciebie bardzo ważni?

2. Drama

Spróbujmy zastanowić się, jakie są najważniejsze cechy rodziców i jak my sami możemy okazać im swą miłość.

K. ustawia dzieci w kręgu i prosi je, by nie używając słów, pokazały, co robią dla nich ich rodzice i opiekunowie (gotują, prasują, dają jeść, przytulają itp.). Pozostałe dzieci zgadują, co przedstawiają poszczególne scenki.

K., podsumowując zadanie, wyjaśnia dzieciom, że właśnie w tych czynnościach mogą pomagać swym rodzicom i tak okazywać im swoją miłość.

3. Rozmowa

K. opowiada dzieciom o wzorze doskonałej rodziny – Świętej Rodziny, posługując się ilustracjami (podróż do Betlejem w związku ze spisem ludności, narodziny Jezusa, obecność Józefa podczas pokłonu pasterzy,